

Lorna Cocquyt (Brasserie Georges)

„Onze klant is koning“

Brasserie-Tea Room Georges in de Adolf Buylstraat is wellicht één van de grootste, zoniet de grootste horeca-zaak in het centrum van Oostende. Patron Luc François gaat er prat op dat hij een assortissement van 42 verschillende soorten ijs kan aanbieden. Zijn echtgenote, Lorna, heeft de handen vol om de zaak, die gesticht werd door de ouders van Luc, dagelijks te runnen. Ze doet dat met veel enthousiasme, want in Brasserie-Tea Room Georges is de klant koning.

Toen Lorna Cocquyt begin de jaren 80 Luc François leerde kennen en ze trouwplannen maakten, stond Luc er op dat zijn verloofde in Brasserie Georges, de zaak van zijn ouders kwam werken. (Foto FRO)

— Stel je zelf even voor ?

— Lorna : „Ik ben Lorna Cocquyt, geboren en getogen op de wijk Konterdam. Mijn vader was treinconducteur, mijn moeder huisvrouw. Ik heb studies medisch secretariaat gedaan maar heb dat beroep nooit uitgeoefend. Na mijn schooltijd heb ik twee jaar bij Wagon-Lits gewerkt en daarna werd ik verkoopster bij Radio La Mer. Intussen had ik Luc leren kennen en toen we trouwplannen maakten, stond Luc erop dat ik, in afwachting, al in de zaak kwam werken ; achter de toog, niet als dienstster. Voor mij was dat een nieuwe uitdaging en ik deed het bijzonder graag. In september 1983 zijn we getrouwd en we kwamen onmiddellijk boven de zaak wonen. Toen de kinderen kwamen — Sven is 14 en Jens is 11 — vonden we dat ze een aangename woon- en leefomgeving nodig hadden en daarom verhuisden we naar Stene. Het was een wijze beslissing, want zo kwam er toch enige scheiding tussen ons werk en ons privé.“

— Hoe is de zaak geëvolueerd ?

— Lorna : „De ouders van Luc legden vooral de nadruk de verkoop van ijs, wafels en pannenkoeken. Zij kenden vanaf Pasen tot oktober fantastische seizoenen en sloten zelfs enkele maanden in de winter. Toen wij de zaak overnamen, eerst vijf jaar gewoon als uitbaters, en twaalf jaar geleden voor eigen rekening, hebben we meer aandacht besteed aan de spijskaart en meer snacks gegeven. Er kwam ook een ruim assortiment aan bieren. Tegelijkertijd is er een evolutie gebeurd bij ons cliënteel. Vroeger bezochten de mensen alleen op zondag en tijdens de vakantiedagen een tea-room, want in feite verkopen we een luxe-artikel. Sinds de jaren 80 komen de mensen dagelijks naar buiten en wordt er ook meer gespendeerd in tea-rooms. Wij kunnen het ons niet meer veroorloven weken aan een stuk te sluiten. We werken duidelijk minder tijdens het seizoen, maar nu werken we het hele jaar door op een behoorlijk niveau en sluiten slechts een paar weken voor de grote kuis. Ook in de winterdagen, bij koud en droog weer, komen de mensen naar de kust, naar de zee, voor hun portie gezonde lucht en een versnapering.“

Wat de inrichting van de zaak betreft, hebben we drie jaar geleden een heel nieuw interieur laten installeren. Voordien hebben we de stoelen en tafels wel enkele keren gerenoveerd. In vergelijking met vroeger werd ook het terras uitgebreid en het paradepaardje van Luc is zijn ijsbar naar Italiaans model, met liefst 42 verschillende soorten ijs, allemaal ambachtelijk bereid in eigen huis.“

— Hoe ziet jouw dag er uit ?

— Lorna : „Tijdens de zomer zien we ons huis en de kinderen nauwelijks want 't is soms eens laat 's avonds en 's morgens om 10 u. moet de zaak weer open. Gelukkig kunnen we rekenen op degelijk en trouw personeel. Op een warme zomerdag blijven de toeristen, veel dagjesmensen, soms lang op het terras zitten. Buiten het seizoen probeer ik 's avonds wel tijdig naar huis te gaan om de kinderen op te vangen. Op dinsdag zijn we gesloten en ook op woensdagnamiddag ben ik meestal thuis voor de kinderen.“

Zonder goed personeel, vast en half-time, zou het niet mogelijk zijn. Er wordt in ploeg gewerkt en gelukkig is de verstandhouding opperbest. Op bijzonder drukke dagen proberen we de mensen toch zo vlug en zo vriendelijk mogelijk te bedienen.“

— Hoe zie je de toekomst ?

— Lorna : „Dat is niet zo moeilijk. We zijn pas goed 40 en ondanks het feit dat Luc al behoorlijk wat gesukkeld heeft met zijn rug, zijn sleutelbeen en zijn knieën, zie ik ons niet te vlug stoppen. We zijn beiden gepassioneerd door ons werk en zien niet wat we anders zouden doen. Uitbreiden is absoluut niet nodig want we hebben meer dan onze handen vol. Veel verandering moet er heus niet komen. Wat de verdere toekomst betreft, zijn we, eerlijk gezegd, blij dat de onze oudste zoon geen belangstelling heeft voor de zaak. Onze jongste helpt wel graag mee in het atelier en we houden ons hart vast. Als hij het echt wil doen, zullen we het zeker niet verbieden, maar dan vrezen we natuurlijk dat we er zelf ook niet zullen van af zijn. Ma en pa zullen er ook altijd nog moeten zijn en de dag dat we stoppen, zouden we er liever echt een punt achter zetten. Je hoort ons niet klagen, maar het is een feit, in de horeca heb je nooit gedaan. Ik droom van wat meer vrije tijd. Dan zou ik veel naar de film gaan, want ik ben een filmfreak. Dan zou ik ook af en toe een boek lezen en wat meer op reis gaan. Helaas, nu kan dat maar af en toe, heel eventjes. Ik hoop dat er een dag komt, dat we daar meer tijd voor hebben !“

(Fons Roets)

„Alhoewel we beiden gepassioneerd zijn door onze zaak, hopen mijn man en ik dat er een dag komt dat we meer tijd voor onszelf krijgen“, zegt Lorna Cocquyt. (Foto FRO)